

med Slovenci: *Zuljan* (furl. *Zuliàn, Giuliano*), *Zorzut* (furl. *Zorzùtt, Zorz, Jurčič*), *Anzelin* (furl. *Anzulin*); ž ima zgoraj omenjeni *Žvanut*.

Konci svojega spisa je podal izdatelj tudi nekaj opomenj o oblikah krstnih imen, ki se nahajajo v našem rokopisu (234—235). Na priimke se ni oziral, škoda; morda bi ne bil potem v uvodu napisal meni popolnoma nedoumnega stavka, da naš rokopis obsega »Donationen und Stiftungen des einheimischen Adels« (193^{4, 5}) in pa »Stiftungen verschiedener Adeliger« (193^{13, 19}). Iz česa neki je moči sklepati, da so bili v našem spomeniku imenovani ustanovniki plemeniti? Ako izvzamem morda v VI. 5. in XI. 2 imenovani osebi »*maria domina bi chchi d mōri*«, »*Dona Crifna*«, bili so pač vsi drugi ustanovniki navadni kmetje, podložniki raznih graščin. Da so si za dušo nekaj morda ne ravno prihranili, ali vendar volili, temu se pač ne more čuditi, kedor pozna pobožnost našega kmeta in njegovo skrb za večnost. Črnjevo sámo je po Pironi še v prejšnjem stoletju spadalo pod sodno oblast braško (Brazza, Brazzaco pri Morluzzu na jugu od Glemone in blizu v sredi na zapadu od črte Trečezim-Videm). Kakó je bilo v petnajstem stoletju, to preiskovati prepuščam zgodovinarjem.

(Konec prihodnjič.)

Dr. K. Štrekelj.

LISTEK.

† Dr. Fr. Skofič. Zopet moramo zabeležiti izgubo vrlega prijatelja in sodelavca našemu listu, dr. Fr. Skofiča, okrajnega sodnika v Škofji Loki, ki je po dolgem bolehanju umrl dne 7. m. m. Pokojnik je bil porojen leta 1847. v Ljubljani, studiral v Ljubljani, pozneje na Dunaji, dosegel ondu doktorat, nató pa praktical pri sodišči ljubljanskem in novomeškem. Nekaj časa je bil sodni pristav v Kostanjevici, potem sodnik v Mokronogu in od leta 1886. sodnik v Škofji Loki. — »Ljubljanski Zvon« je poleg nekaterih manjših spisov leta 1886. priobčil iz njega peresa zanimljivo dramo v petih dejanjih, naslovljeno »Gospod s Preseka«, in še nedavno smo prejeli od njega veselo igro v enem dejanju »Marie«, katero pa smo morali zaradi nedostatnega prostora odložiti za jedno prihodnjih števil. Tudi sicer je rad podpiral našo književnost in priobčeval poljudno pisane pravniške stvari v knjigah »Družbe sv. Mohorja«, strogo znanstvene pa v »Slov. Pravniku«. Dr. Skofič je bil blaga duša, vesten uradnik in odličen rodoljub; žal, da je umrl v najlepši dóbi, ko bi bil lahko še mnogo koristil svojemu národu, bodisi v leposlovni, bodisi v strokovni pravdoznanski književnosti. Vse svoje imenje je ostavil »Družbi sv. Cirila in Metoda«. Lahka bodi zemlja plemenitemu móžu!

Zabavna knjižnica za slovensko mladino. Gospod Anton Kosi, učitelj v Središči, izdal je že drugi zvezek te knjižnice, o kateri smo ob svojem času govorili nekoliko obširneje. Jako nas je razveselilo, da se drugi zvezek v jezikovnem oziru s ó s e b n o odlikuje od prvega zvezka, zakaj do malega se bere prav gladko in je tudi v obče pisan v pravilnem jeziku. Ker mu je poleg tega vsebina mnogovrstna in zanimljiva, bode se